

Arrest

nr. 45 272 van 23 juni 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 19 maart 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 maart 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 april 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaat A. HUYSMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 19 december 2008 het Rijk binnen en diende op 6 januari 2009 een asielaanvraag in. Op 1 maart 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Ugandees staatsburger van Muganda-origine te zijn afkomstig van Kampala. U hebt uw land van herkomst verlaten omwille van uw seksuele geaardheid. U behaalde een diploma marketing aan de universiteit van Nkumba in 1995 en u werkte daarna als vertegenwoordigster bij Henkell en Dembe Trading Enterprises. U stond bij Dembe Trading Enterprises in voor de verkoop van cosmetica. Tijdens uw studies had u twee maal een relatie met een jongen, maar u voelde niets voor

jongens en jullie gingen uit elkaar. Tijdens uw studies aan Katikam College was er een soort peter/metersysteem. Een jongere studente Farida schreef u een briefje, maar u negeerde haar. Na een tijdje begon u een relatie met haar. Jullie zagen elkaar twee jaar, daarna werd Farida uitgehuwelijkt. U vernam dat ze eind jaren '90 gestorven is. U kende daarna geen serieuze relaties meer. In 2003 leerde u uw buurvrouw Jacqueline Mayengo kennen. Jacqueline gaf u complimenten en u voelde uw hart bonken. Jullie begonnen een relatie, maar omdat ze ook mannelijke vrienden had en niet open tegenover u was, heeft u de relatie na bijna vier jaren verbroken. Op 12 oktober 2008 ging u naar de kerk en nam u een motorfiets. U werd aangevallen door een groep motorfiets-chauffeurs en u sloeg in het rond met uw handtas. De jonge chauffeurs vroegen waarom u, die lesbisch bent, naar de kerk ging. De politie kwam tussen en u werd meegenomen naar het politiekantoor in Jinja Road. U werd in een kantoor gebracht en ze toonden u een man, Frank, agent van de inlichtingen. U werd ondervraagd en beschuldigd van lesbisch te zijn. Daarna werd u weggebracht. U vroeg of u even kon bellen en u bracht uw zus Pressy op de hoogte van uw arrestatie. Een advocaat kwam u melden welke rechten u had. Frank kwam en zei dat uw situatie ernstig was. U kon er weg geraken als u hem geld zou geven. Uw zus kwam naar het politiekantoor en u legde haar uit wat er was gebeurd. U betaalde Frank en u werd vrijgelaten. U had drie dagen niet gewerkt en u ging zich melden. U vertelde dat u ziek was geweest, zodat u zou betaald worden. U hernam uw werkzaamheden, maar de week nadien werd u opgebeld en werd u op het kantoor geroepen. U meldde zich bij de Operation Manager Bobby. Er zat een andere man in het kantoor, die werd voorgesteld als een inlichtingenagent van Jinja Road. Er werd u gezegd dat u opgesloten zat en de man vroeg wanneer u was vrijgelaten en hoe u buiten was geraakt. U vertelde dat u vrijkwam en dat Frank met het dossier bezig was. Bobby vroeg naar uw identiteitskaart van het werk en de sleutels. U antwoordde dat uw chauffeur de sleutels had. U gaf uw identiteitskaart af aan de secretaresse Sara en u liep weg. Het kantoor belde u op om terug te keren, maar u antwoordde dat u ziek was. Op het werk was men op de hoogte van uw adres, dus u liep naar Pastor Kitaka. Pastor Grace Kitaka regelde uw reis. U gaf hem geld en hij hielp u om reisdocumenten te krijgen. U hebt Uganda verlaten per vliegtuig op 18 december 2008 en u hebt op 6 januari 2009 in België asiel aangevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten nadat u problemen kende omwille van uw seksuele geaardheid, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal (dd.30.9.2009 (hierna CGVS I) en dd.6.1.2010 (hierna CGVS II)) te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u incoherente verklaringen aflegt over uw relatie met Jacqueline Mayengo, waardoor getwijfeld kan worden aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. U verklaart dat u Jacqueline in 2003 ontmoette en u met haar een relatie begon in 2003 die 3, bijna 4 jaren duurde (zie gehoor CGVS I, p.7). U stelt dat jullie elkaar bijna elke dag zagen en meerdere activiteiten samen deden (zie gehoor CGVS I, p.7). Wanneer u tijdens het bijkomende gehoor wordt gevraagd wanneer u een relatie begon met Jacqueline, antwoordt u dit niet te kunnen zeggen (zie gehoor CGVS II, p.3). U verklaart dat jullie voor vijf jaren samen waren en dit in de periode 2000 tot 2005 (zie gehoor CGVS II, p.3). Wanneer later tijdens het bijkomende gehoor geconfronteerd wordt met uw eerdere verklaringen over uw relatie met Jacqueline, antwoordt u haar in 2000 te hebben ontmoet en misschien later een relatie te zijn begonnen (zie gehoor CGVS II, p.7). Wanneer u wordt gewezen dat het toch een belangrijk moment is wanneer een vriendschap een relatie wordt, antwoordt u dat het misschien in 2003 was. U herhaalt dat u haar zag voor vijf jaren, van 2000 tot 2005-2006 (zie gehoor CGVS II, p.7). Het is weinig aannemelijk dat u zich niet preciezer de begindatum en einddatum van uw relatie met Jacqueline zou kunnen herinneren. Deze vaststelling tast de ernst en geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw lesbische relatie met Jacqueline aan.

Ook over de familiesamenstelling van Jacqueline blijft u vaag. U verklaart dat ze een moeder met de naam Mayengo heeft, maar u blijkt haar voornaam niet te kennen (zie gehoor CGVS I, p. en II, p.3). U vermeldt een broer, Rogers, en u stelt de andere broers of zussen van Jacqueline niet te kennen (zie gehoor CGVS II, p.3). U bent niet op de hoogte of haar grootouders nog leven (zie gehoor CGVS II, p.3). Het is merkwaardig dat u niet meer gegevens weet over de familie van Jacqueline. Het is verder merkwaardig dat u niet blijkt te weten of u de eerste partner van Jacqueline was (zie gehoor CGVS I, p.8). Tevens is het opmerkelijk dat u geen vrienden van Jacqueline ontmoette (zie gehoor CGVS I, p.9 en gehoor CGVS II, p.4). U voegt toe dat Jacqueline ook vele mannelijke vrienden had, maar u blijkt geen van hun namen te kunnen noemen (zie gehoor CGVS II, p.4). Van iemand met wie u

beweert enkele jaren een relatie te hebben gehad, mag van u verwacht worden dat u meer gegevens zou hebben.

Daarbij dient te worden opgemerkt dat u ook over uw eerste echte lesbische relatie met Farida vage verklaringen aflegt. U verklaart Farida te hebben ontmoet op school (zie gehoor CGVS I, p.8). U verklaart dat u haar op school zag en u haar ook thuis ging bezoeken, maar u blijkt de namen van haar ouders niet te kennen (zie gehoor CGVS II, p.5). U stelt dat ze broers of zussen had, maar ook hun namen zijn u niet bekend. Gevraagd naar de activiteiten van haar ouders, antwoordt u dat haar moeder handel dreef met Dubai, maar niet te weten wat haar vader deed (zie gehoor CGVS II, p.5). U verklaart dat Farida een moslim was en hoewel jullie allebei op een adventistische school zaten, stelt u niet te weten of Farida een praktiserende gelovige was (zie gehoor CGVS II, p.5). Gevraagd naar de hobby's van Farida, antwoordt u kort haar niet te zien na school, wat niet overeenstemt met uw eerdere verklaring dat u haar thuis bezocht. Het is weinig overtuigend dat u niet meer gegevens kan geven over uw beweerdde eerste lesbische partner.

Verder dient te worden opgemerkt dat u geen ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen en lesbische vrouwen kent in Kampala, hoewel u verklaart dat u met Jacqueline uitging en samen ging dansen (zie gehoor CGVS I, p.7) (zie gehoor CGVS I, p.10 en gehoor CGVS II, p.6). Noch bent u op de hoogte van het bestaan van een organisatie die in Uganda opkomt voor de rechten van homoseksuelen en lesbische vrouwen (zie gehoor CGVS I, p.10 en gehoor CGVS II, p.7), terwijl dergelijke organisaties wel degelijk (en één ervan zelfs sinds lang) actief zijn in Uganda (zie informatie in het administratief dossier). Het is echter weinig geloofwaardig dat u er nog nooit over heeft horen praten.

Bovendien is het weinig aannemelijk dat u zich geen vragen stelde over de mogelijke gevolgen die een lesbische relatie in uw land van herkomst kon hebben. U stelt dat het met de dood of levenslange straf wordt gestraft als je schuldig wordt bevonden en de bevolking een negatieve houding heeft tegenover homoseksualiteit (zie gehoor CGVS I, p.10). Wanneer meer bepaald wordt gevraagd naar de straffen voor homoseksualiteit, antwoordt u 'dat is wat ik hoorde', zonder dat u meer concrete informatie hierover heeft (zie gehoor CGVS I, p.10). Wanneer u hierop wordt gevraagd of u het niet wilde weten, stelt u dat u het als normaal beschouwt, zolang je niets stoms doet in publiek. U vraagt zich af waar of bij wie men het kan vragen. Uw gebrek aan informatie over een kwestie die rechtstreeks op u betrekking heeft, in het bijzonder de straf die u zou krijgen indien uw seksuele geaardheid ontdekt zou worden, werpen ernstige twijfels op over de geloofwaardigheid van uw verklaringen en de reële situatie met betrekking tot uw lesbische geaardheid.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan verder geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten omwille van uw lesbische geaardheid.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

U bent niet in het bezit van enig reis- of identiteitsdocument dat uw asielrelaas zou kunnen staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster beroept zich in een eerste middel op de "Schending van de motiveringsplicht", "Artikel 62 van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 2 en 3 van de Wet van 29.7.1991 betreffende de uitdrukkelijke

motivering van bestuurshandelingen” en argumenteert dat “*de aangevochten beslissing foutief en onafdoende gemotiveerd is en zulks een schending uitmaakt van de motiveringsplicht*”. Verzoekster voert verder aan “*dat “de beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven [is] met machtsoverschrijding genomen (R.v.St., 4.3.1960, Brinkhuysen, nr. 7681; R.v.St., 30.9.1960, Janssens. nr. 8094; R. v. St., 23.11.1965, Stad Oostende, nr. 11519) zoals in casu*”.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift kan worden afgeleid dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Waar verzoekster poneert dat de beslissing met “*machtsoverschrijding*” is genomen, kan slechts worden vastgesteld dat verzoekster niet toelicht waarom de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet bevoegd was tot het nemen van de bestreden beslissing. Dit onderdeel van het middel is, in zoverre al gegrond, onontvankelijk.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoekster is ertoe gehouden de stukken waarover ze beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoekster legt geen enkel document neer ter adstructie van haar voorgehouden identiteit. Niettemin verzoekster herhaaldelijk gewezen werd op het belang van documenten neer te leggen, en zij aanvankelijk verklaarde dat ze “*heeft haar nationaal paspoort achtergelaten, maar kan deze wel bekomen*” (zie verklaring DVZ, 21.01.2009), en dat ze ook over een “*ID van waar je werkt*” en een “*geboortecertificaat*” beschikte (gehoorverslag CGVS, 30.09.2009, p.5), legde verzoekster geen enkel identiteitsdocument neer en verklaarde uiteindelijk expliciet “*Hebt u geprobeerd om nieuwe documenten te krijgen? Neen ik wil me concentreren op taal cursus en ik ben bezig met interview en zo*” (gehoorverslag CGVS, 6.01.2010, p.2). Verzoekster bevestigt aldus haar gebrek aan medewerking zodat het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit haar kan aangewreven worden. Dit houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot haar asielrelaas en tast haar geloofwaardigheid aan.

3.2. Het is een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Dat verzoekster onwetend kon reizen en met een “*Europees paspoort*” dat “*van België*” was, met een foto van een “*look-a-like*”, de grens kon passeren en de strenge controles kon omzeilen, is dan ook ongeloofwaardig (gehoorverslag CGVS, 30.09.2009, p.4). Evenmin is het aannemelijk dat de smokkelaar haar onvoorbereid zou laten reizen en hiermee zichzelf en zijn netwerk in gevaar brengen. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoeksters algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder haar voorgehouden illegale reisweg en de onmogelijkheid een reispas voor te leggen.

3.3. Verzoekster beweert haar land van herkomst te zijn ontvlucht omdat zij er vervolgd werd omwille van haar lesbische geaardheid. De asielaanvraag werd afgewezen omdat verzoekster vage en incoherente verklaringen aflegde over vroegere partners en relaties en niet bekend was met elementaire gegevens die de lesbische gemeenschap in haar land van herkomst aangaan, zodat haar beweerde lesbische geaardheid niet kan overtuigen.

3.4. Verzoekster voert aan dat zij “*nochtans duidelijk vermeld heeft dat zij omwille van haar seksuele geaardheid, 3 dagen van haar vrijheid beroofd werd, zij haar job van verkoopster verloor, zij beledigd werd door familie, vrienden en de gemeenschap en zij een levenslange gevangenschap riskeert als zij zou schuldig bevonden worden in haar land van oorsprong bij een eventuele terugkeer*”, wat een loutere herhaling uitmaakt van de feiten uit het voorgehouden vluchtrelaas. Als dusdanig wordt er echter géén afbreuk gedaan aan de bevindingen van de Commissaris-generaal die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

3.5. Waar verzoekster aanvoert dat *“de bestreden beslissing de ongeloofwaardigheid van de verklaringen van verzoekster tengevolge van beweerde incoherenties laat primeren boven de bespreking der werkelijke problemen waarvoor verzoekster haar land diende te ontvluchten, nl. haar seksuele geaardheid en de vervolging, corruptie en discriminatie dewelke zij diende te ondergaan; dat deze bespreking niet aan bod komt in de bestreden beslissing”* drukt verzoekster een waardeoordeel uit over de bestreden beslissing maar weerlegt ze niet de essentie van de bestreden beslissing, met name dat verzoekster niet aantoonde lesbisch te zijn.

3.6. De *“beweerde tegenstrijdigheden”* opgenomen in de bestreden beslissing kunnen geenszins verschoond worden door de loutere bewering dat het *“echter geen tegenstrijdigheden zijn doch ofwel misverstanden ofwel vaagheden te wijten aan het verloop van tijd in deze, hetwelk menselijk en aannemelijk is”*. Verzoekster gaat eraan voorbij dat redelijkerwijze verwacht mag worden dat dergelijke feiten in het geheugen gegrift zouden zijn zo zij zich in werkelijkheid zouden hebben voorgedaan. Voor zover verzoekster twee ernstige lesbische relaties had, die jarenlang duurden, mag worden verwacht dat verzoekster deze nauwgezet kan situeren in de tijd, en haar partners uitvoerig kan toelichten. Het is niet ernstig dat verzoekster haar beweerde partners niet kent noch kan kaderen in hun/haar leefwereld en onbekend is met vroegere relaties, hobby's en vrienden van de ex-partners. Haar vage en tegenstrijdige verklaringen dienaangaande komen dan ook verzonnen voor.

3.7. Daarnaast wijst de bestreden beslissing er terecht op dat verzoekster niet de minste bekendheid aantoonde met de lesbische gemeenschap in haar land van herkomst. Dit klemde te meer nu verzoekster een universitair diploma heeft en ze vertegenwoordigster is van een groot economisch bedrijf. Ze heeft geen weet van basale gegevens als ontmoetingsplaatsen voor lesbiennes of organisaties die opkomen voor hun rechten (gehoorverslag CGVS, 30.09.2009, p.10). Indien verzoekster reeds jarenlang haar lesbische geaardheid verborgen hield, en uiteindelijk werd vervolgd, moet zij ook minstens weten wat de (juridische) positie is van lesbiennes in Oeganda, welke straffen zij mogelijk riskeerde en waarom zij haar relaties diende te verbergen. Het is niet ernstig dat verzoekster eerst stelt *“Ze moeten verbrand en gedood worden. Het wordt bestraft met de dood als je schuldig wordt gevonden”*, vervolgens *“Als je schuldig wordt gevonden, is levenslange straf”* doch uiteindelijk besluit *“ik heb geen concrete informatie”* (gehoorverslag CGVS, 30.09.2009, p.10). Dergelijke totaal uiteenlopende verklaringen zijn niet ernstig en verzoeksters onwetendheid wijst op een totaal gebrek aan interesse voor de lesbische problematiek. Dit ondergraaft verder de waarachtigheid van haar beweerde lesbische aard. Dat verzoekster evenmin bekend is met ontmoetingsplaatsen van de lesbische gemeenschap in Oeganda en ook in België, en sinds haar aankomst in België hier geen toenadering heeft gezocht tot de homowereld, kan de ongeloofwaardigheid van haar voorgehouden lesbische geaardheid slechts bevestigen.

3.8. De door de Commissaris-generaal correct weergegeven tegenstrijdigheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat zij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat zij de feiten die de aanleiding vormen van haar vlucht uit haar land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen, na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier, dat de Commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten. Verzoeksters voorgehouden lesbische geaardheid is ongeloofwaardig, zodat haar hierop gebaseerde asielmotieven evenmin kunnen overtuigen.

3.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. In het verzoekschrift vraagt verzoekster geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van haar asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoekster in geval van terugkeer naar Oeganda een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Het eerste middel is ongegrond.

6. Een middel is slechts ontvankelijk in de mate dat niet alleen wordt aangegeven welke bepaling of beginsel met een bestreden beslissing zou zijn geschonden, doch ook wordt uiteengezet op welke wijze die schending zou zijn gebeurd (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Verzoekster meent in een tweede middel *“Dat zelfs machtsafwending aan de orde is: De machtsafwending is een vorm van onwettigheid waarbij de bevoegde overheid de voorgeschreven pleegvormen in acht neemt maar gebruik maakt van de bevoegdheid welke haar tot het bereiken van een bepaald oogmerk is gegeven, om een ander doel na te streven (Cass. , 9.10.1973. Pas., 1974, 1, 147)”*. Verzoekster poneert summier in een derde middel de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en stelt *“Daar waar de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is, maakt dit een schending uit”* en dat er *“dient te worden benadrukt dat het bestuur verondersteld wordt slechts met kennis van zake een bepaalde beslissing te nemen”*. Verzoekster beperkt zich aldus tot het poneren van een reeks rechtsnormen zonder toe te lichten op welke wijze deze door de bestreden beslissing werden geschonden. Ze verklaart niet welk ongeoorloofd doel de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor ogen had. Evenmin wordt aangetoond waar de feitenvinding verkeerd zou zijn getoetst aan de objectieve informatie in het administratieve dossier die niet wordt weerlegd of op welke wijze de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onzorgvuldig heeft gehandeld.

6.1. Het tweede en derde middel zijn onontvankelijk.

6.2. Verzoekster beperkt een vierde middel *“Schending van het redelijkheidsbeginsel”* tot het citeren van deze rechtsnorm in de aanhef van het middel zodat ook het vierde middel onontvankelijk is.

6.3. Verzoekster beroept zich verder op de *“Schending van artikel 6 van het EVRM”* en beperkt zich tot de algemene toelichting dat *“Daar waar de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is, zij de zorgvuldigheid en redelijkheidsplicht schendt, maakt dit tevens een inbreuk uit op artikel 6 van het EVRM.”* terwijl artikel 6 van het EVRM niet van toepassing is op geschillen betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (GwH 27 mei 2008, nr. 81/2008; RvS 161.169, 7 juli 2006).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK